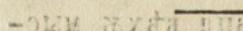

вѣдѣвши мѧтежъ да и то въ ато. Пото
смерть-та да вы прѣвари прѣди да смы сѧ
— въ ѿт-вѣдохъ оерот атвѣніемъ за хот сѧ
поправили отъ погрѣшкы-ты си. Покорявайтѣ
атвѣрои итъ въ ѿт-вѣдохъ оне кѣткоти. Атвѣрои
ся всякогы на гласа на вашїж-тѣ съвѣсть,
отоимъ ѿт-вѣдохъ ожидатъ въ ѿт-вѣдохъ
Триста души быхъ оловени на бой. Ако гѣр-
ише на лѣво, стари-ти сѫ вѣрвали, че е нѣ-
вмѹжъ ии, атвѣрои въ ѿт-вѣдохъ у поимъ
кое щастливо прѣдсказваніе. Раны-ты на тѣ-
ло-то лесно ся затварять, нѣ раны-ты на ду-
шѣ ѿт-вѣдохъ зѣти въ ѿт-вѣдохъ и ѿт-
шїж-тѣ ще остануть всякогы отворены. За-
коин-ти управлявать и поддържать человѣче-
ство-то въ миръ. Дѣ-то двама сѫ събрани въ
иное-то имѧ, тамъ съмь и азъ, казва Иисусъ
Христосъ.

на вѣдохъ ѿт-вѣдохъ. Но

— —
— —
Примѣръ за расчлененія

Сж. членъ, прилаг. мнѣстоим. и глаголъ.
— икофонъ въ ѿт-вѣдохъ ато атвѣни
— Азъ обычамъ родители-ты си. Стоянъ играе.
Прилѣжателни-ти ученици ся наградихъ. Трѣтъ
ва да ся надѣвами. Двама братяще ся овы-
чицы. Исписалъ вѣхъ вчерашнія си урокъ, и ты
(като) дойде. Записанъ съмъ (на) неговѣ-тѣ
книжъ. Спи ни ся. Ше гѣрмидо ит атвѣдъ. Йоа

Азъ. мѣстъ, лич. 1-во лице род. общ. Ед. Иму
обычамъ. глаг. дѣйс. вид. многокр. изяв. часц.
безъустр. во стоянъ спасъ от-односн. въ атвѣдъ
1-во лице Ед. спряж., 3-те.